

Et mihi adhibere animum. Neque enim A
magis meum, quam vestrum. Et, Dicam e-
nim vobis rem, qualēm nunquam aliās
audistis, atrocē, aut sic admirabilem. Hoc
autem est, ut dixit Prodius, cūm dormi-
tant auditores inferre aliquid demōstra-
tionis quinquaginta drachmarum ipsiſ.
Eſcē autem hæc ad auditorem, non quate-
rus auditor est, patet. Omnes enim aut
criminantur, aut metus dissoluunt in
proœmiis. Rex, dicam quidem, non E
quanto studio, Quid proœmialis? Et ma-
lam causā habentes, aut qui habere vi-
dentur: ubique enim melius est versari,
quam in causa. Quamobrem serui haud
quaquam interrogata dicunt, sed quæ cir-
cum sunt: & proœmiantur. Atque unde be-
nevolos oporteat efficere, dictum est, &
aliarum vnaquæque rerum talium. Quo-
niam verò probè dictum est, Da me ad
Phæaces amicum venire, aut miserandum,
hec oportet duo intueri. In demonstrati-
uis verò oportet facere, ut collaudari pu-
tetur auditor aut se, aut genūs, aut studia i-
p̄ius, aut alio aliquo modo. Qod enim
dicit Socrates in Funebri, verum est. Non
esse difficile Athenienses apud Atheniē-
ses laudare, sed apud Lacedæmonios. Q[uod] e
verò sunt deliberatiꝫ orationis, ex gene-
ris iudicialiꝫ orationibus sunt. Natura e-
nim talis orat, minime illa habet. Etenim
& de quo agatur, sciunt, & nulla de causa I
res indiget proœmio, nisi proprius ipsum,
aut contradicentes, aut si non quantum
velis existiment, sed aut maius, aut minus.
Quanobrem aut criminari, aut criminatio-
nem depellere necesse est, & aut aug-
re, aut extenuare. Horum autem causa
proœmio indiget, aut ornatus gratia, quod
abrupta videantur, nisi illud habeant. E-
iusmodi enim est Gorgias encomium in
Eleos: nullo enim connixu, nullōque mo-
tu autē adhibito confessum incipit, Elis ci-
uitas beata.

C A P V T X V.

DE criminatione autem vnum est, ex quibus aliquis opinionem malam detraxerit: nihil enim differt, dicentem aliquo, an non. Quare hoc in vniuersum est. Alius locus, tanquam iis, de quibus controuersia est, occurrere, aut Non esse: aut Non noxiom: aut non huic: aut non tantopere, aut Nō iniustū: aut Non magnum, aut Non turpe: aut non habens magnitudinem. De his enim controuersia est, ut Iphierates aduersus Nausicratē, affirmauit,

πίνει. οφελεί γνώση τοιούτων και αμφισβήτησε. Ήταν

καὶ μεταφέρετε τὸν νοῦν· οὐδὲν γε μελλοντὸν ἐμὸν, οὐ μέττεργον καὶ, ἔχον γε ἡμέν, οὐ δίπλωτον ἀπικόστατην· οὐδὲν, οὐδὲν θεαμψίστον. τῷτο δὲ θέντι, φάστερ ἔφι Πρέσβυτος, ὅτε νυσταζεῖν οἱ ἀνθρώποι παρεμβάλλειν τῆς πεντηκούτα σφράγιμου ἀντοῖς. ὅπιοῦ τοιούτου τὸν ἀκριβεστίν, ἔχοντες ὁ ἀκριβεστής, δῆλον· παι-
τες γε οὐδὲν διαβάσαστον, οὐ φόβοις διπλούνοντες,
εἰ τοὺς τρεφομένους.

Αἴτιος, ἐφόδῳ μήρη, οὐχ ὁ παῖς απονεῦθεν ὑπό,
Τί φρονμένη; καὶ οἱ ποινεύθεν τὸ φρά-
γματι ἔχοντες ηὔδικοντες· πανταχοῦ γὰρ βέλ-
πον στικτέσθεν, καὶ οὐ τῷ φράγματι. Μὴ δέ
δολοί, οὐ τὰ ἐσπόδια λέγοσιν, ἀλλὰ τὰ
κύπελλα, καὶ τοσούτα μάζαν ταῦ· πόθεν μὲν δῆλος
δεῖ ποιεῖν, εἰρηται, καὶ τῷ ἀλλαντὸν ἔκεισθαι
τοσούτων· ἐπειδὴ δὲ δύναται,

Δός μ' εἰς Φιλίκες φίλοις ἐλέθην, καὶ
ἐλεσσὸν, τούτων δὲ δύο συχρέωδες. ἐν δὲ
τοῖς ὀπιδεικνυοῦσιν διάδειν δὲ ποιεῖν συνε-
παντεῖται τὸν ἀκρατικόν, ἢ αὐτὸν, ἢ γέλοιον, ἢ
ὄπιδεικνυμάτων αὐτῶν, ἢ ἀλλως γά πας· ὁ γὰρ
λέγει Σωκράτης ἐν τῷ ὄπιδεικνυτικῷ, ἀλλοδέ,
ὅτι ωὐ χαλεπὸν Αθηναῖος ἐν Αθηναῖοις
ἐπαγεῖν, ἀλλὰ ἐν Δακεστρῳ. ταῦτα δὲ τούτοις
διηγησομενοὶ εἴηντας τὸν δικαιονοῦντος λόγου διά-
φορόν δὲ ἡκίνησεν οὐδὲν καὶ πέπεισεν τούτοις.
καὶ οὐδὲν δέσποιντα τὸ τερψίκρατον συνιμίσαντα
ἢ δι' αὐτὸν, ἢ τῶν αὐτῶν ἔργοντας, ἢ εὖλον ήλ-
ικον βούλεις οὐσιολαμβάνοντι, ἀλλὰ τῷ μετίζον, ἢ
ἔλαπτον· διὸ δὲ διαβέβαλεν, ἢ ὀπολυεδέμη
απέργην, καὶ τὴν αἰξήσκητην μειώσας. τούτους
δὲ ἐνεκόντων συνιμίσιον δέσποιντα, ἢ κόστρου χάρεος
ἢ αὐτοκέδεσποια φάγεται, ἢ εὖλον ἔχοντο
μόνον γε τὸ Γοργεῖον ὄγκομον εἰς Ηλείας
οὐδὲν γε τῷ τερψίκρατον κανονίσαι, οὐδὲ τῷ τερψίκρα-
τον σταθεῖσιν αἰχνεύει, Ηλείας πόλες διαφέρουσα.

Κεφαλαιού 12.

Περὶ δὲ σικελοῦ, ἐν μὲν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
καταλημένοις συζερῆ πλούσιοι,
αὐτὸν γὰρ σικελέας, εἶτε εἰπόντος πιονίον,
εἶτε μάνιον ὡς τέτοιο καρδιόλου. ἀλλος δέ
ποιος, ὡςτε τερψία τὰ ἀμφιβιθητούρημα ἀπαν-
τεῖν, ἢ ως ἐπί ἔστιν, ἢ ως οὐ βλαβερού, ἢ
οὐ τούτορ, ἢ ως οὐ τηλικούτον, ἢ οὐ δίκαιον,
ἢ οὐ μέγα, ἢ οὐ μικρόν, ἢ οὐχ ἔχον μέρη
τιθηράτης πρὸς Ναυποτερίτην. ἐπὶ γὰρ
ποιη-